

Materiał porównawczy
do ustawy z dnia 27 lipca 2012 r.

o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego
(druk nr 172)

USTAWA z dnia 6 czerwca 1997 r. – KODEKS POSTĘPOWANIA KARNEGO (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.)

<Art. 592a.

- § 1. Jeżeli zachodzą okoliczności wskazane w art. 590 § 1, art. 591 § 1 lub inne okoliczności nasuwające przypuszczenie, że co do tego samego czynu tej samej osoby wszczęto postępowanie karne w Rzeczypospolitej Polskiej i w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, sąd lub prokurator występuje do właściwego sądu lub innego organu państwa członkowskiego Unii Europejskiej z wnioskiem o udzielenie informacji o tym postępowaniu.
- § 2. W razie trudności w ustaleniu właściwego sądu lub innego organu państwa członkowskiego Unii Europejskiej sąd lub prokurator może również zwracać się do właściwych jednostek organizacyjnych Europejskiej Sieci Sądowej.
- § 3. Przepisu § 1 nie stosuje się, jeżeli informacje o toczącym się postępowaniu karnym w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej powzięte zostały z urzędu.

Art. 592b.

- § 1. W razie wystąpienia sądu lub innego organu państwa członkowskiego Unii Europejskiej o udzielenie informacji, czy toczy się postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby, sąd lub prokurator udziela odpowiedzi we wskazanym przez ten organ terminie. W razie braku takiego terminu lub w wypadku stosowania wobec oskarżonego środka polegającego na pozbawieniu wolności sąd lub prokurator udziela odpowiedzi niezwłocznie.
- § 2. W wypadku niedotrzymania terminu określonego w § 1 zdanie pierwsze sąd lub prokurator niezwłocznie informuje sąd lub inny organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej o przyczynie opóźnienia i podaje przewidywany termin udzielenia informacji.
- § 3. Jeżeli sąd lub prokurator, do którego zostało skierowane wystąpienie, nie jest właściwy do nadania mu biegu, przekazuje je właściwemu sądowi lub prokuratorowi i zawiadamia o tym sąd lub inny organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Art. 592c.

- § 1. Jeżeli co do tego samego czynu tej samej osoby wszczęto postępowanie karne w Rzeczypospolitej Polskiej i w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, sąd lub prokurator przeprowadza konsultacje z właściwym sądem lub innym organem państwa członkowskiego Unii Europejskiej i – jeżeli wymaga tego interes wymiaru sprawiedliwości – występuje z wnioskiem o przejęcie albo przekazanie ścigania karnego. Przepisy art. 590–592 stosuje się odpowiednio.
- § 2. W trakcie konsultacji sąd lub prokurator przekazuje sądowi lub innemu organowi państwa członkowskiego Unii Europejskiej informacje o zastosowanych w postępowaniu środkach zapobiegawczych, a także inne informacje na wniosek właściwego organu.
- § 3. Sąd lub prokurator może nie udzielić informacji, jeśli jej udzielenie mogłoby naruszyć bezpieczeństwo Rzeczypospolitej Polskiej lub narażałoby uczestnika postępowania na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia.

Art. 592d.

- § 1. Jeśli w wyniku konsultacji, o których mowa w art. 592c § 1, nie ustalono, które państwo członkowskie powinno przejąć ściganie, sąd lub prokurator może wystąpić do Eurojust w sprawach o przestępstwa należące do jego kompetencji z wnioskiem o pomoc w rozstrzygnięciu, które państwo mogłoby przejąć ściganie.
- § 2. Po uzyskaniu opinii Eurojust sąd lub prokurator, jeżeli wymaga tego interes wymiaru sprawiedliwości, występuje z wnioskiem o przejęcie lub przekazanie ścigania karnego. Przepisy art. 590–592 stosuje się odpowiednio.

Art. 592e.

W wypadkach przewidzianych w art. 592c § 1 i 592d § 2 sąd lub prokurator zawiadamia sąd lub inny organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej o sposobie prawomocnego zakończenia postępowania karnego.

Art. 592f.

Wystąpienie, o którym mowa w art. 592a, jak również konsultacje, o których mowa w art. 592c, nie wstrzymują czynności postępowania karnego.>

<Rozdział 65c

**Wystąpienie do państwa członkowskiego Unii Europejskiej
o wykonanie środka zapobiegawczego**

Art. 607zd.

- § 1. W razie orzeczenia przez polski sąd lub prokuratora środka zapobiegawczego określonego w art. 272, 275, 275a lub 276 oraz jeżeli zapewni to prawidłowy tok postępowania, sąd lub prokurator może wystąpić o wykonanie tego orzeczenia do właściwego sądu lub innego organu państwa członkowskiego Unii Europejskiej, zwanego w niniejszym rozdziale „państwem wykonania orzeczenia”, w którym oskarżony posiada legalne stałe miejsce pobytu, o ile przebywa on w tym państwie lub oświadczy, że zamierza tam powrócić.

- § 2. Wystąpienie, o którym mowa w § 1, może być na wniosek oskarżonego skierowane również do innego państwa członkowskiego niż państwo legalnego stałego miejsca pobytu oskarżonego, za zgodą właściwego sądu lub innego organu tego państwa.
- § 3. Wystąpienie, o którym mowa w § 1, sąd lub prokurator kieruje każdorazowo wyłącznie do jednego państwa wykonania orzeczenia. Ponowne wystąpienie do innego państwa wykonania orzeczenia może nastąpić jedynie w razie niewykonania albo częściowego wykonania orzeczenia.
- § 4. Do poświadczonego za zgodność z oryginałem odpisu orzeczenia, o którym mowa w § 1, dołącza się zaświadczenie zawierające informacje umożliwiające jego prawidłowe wykonanie dotyczące: orzeczenia, osoby oskarżonego, środka zapobiegawczego i kwalifikacji prawnej czynu.
- § 5. Zaświadczenie powinno zostać przetłumaczone na język urzędowy państwa wykonania orzeczenia albo na inny język wskazany przez to państwo.
- § 6. Przekazanie odpisu orzeczenia oraz zaświadczenia, o którym mowa w § 4, może nastąpić również z wykorzystaniem urządzeń służących do automatycznego przesyłania danych, w sposób umożliwiający stwierdzenie autentyczności tych dokumentów. Na żądanie właściwego sądu lub innego organu państwa wykonania orzeczenia sąd lub prokurator przekazuje odpis orzeczenia oraz oryginał zaświadczenia.
- § 7. W razie trudności w ustaleniu właściwego sądu lub innego organu państwa wykonania orzeczenia sąd lub prokurator może również zwracać się do właściwych jednostek organizacyjnych Europejskiej Sieci Sądowej.
- § 8. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia, o którym mowa w § 4, mając na uwadze konieczność udostępnienia państwu wykonania orzeczenia wszelkich niezbędnych informacji umożliwiających podjęcie prawidłowej decyzji w przedmiocie wykonania orzeczenia.

Art. 607ze.

- § 1. Do chwili otrzymania informacji o przejęciu wykonania orzeczenia, o którym mowa w art. 607zd § 1, przez właściwy sąd lub inny organ państwa wykonania orzeczenia, a także w razie otrzymania informacji o niemożności lub odmowie wykonania orzeczenia przez właściwy sąd lub inny organ państwa wykonania orzeczenia, o zaprzestaniu jego wykonywania przez ten organ, a także w wypadku cofnięcia wystąpienia środek zapobiegawczy jest wykonywany w dalszym ciągu przez właściwy organ.
- § 2. W razie otrzymania informacji o dostosowaniu środka zapobiegawczego do prawa państwa wykonania orzeczenia i przed rozpoczęciem wykonywania tego środka w tym państwie sąd lub prokurator w ciągu 10 dni od dnia otrzymania informacji może cofnąć wystąpienie, o którym mowa w art. 607zd § 1, mając na uwadze cele środka.

Art. 607zf.

- § 1. W razie zmiany lub uchylenia środka zapobiegawczego albo zmiany obowiązków nałożonych na oskarżonego sąd lub prokurator niezwłocznie zawiadamia o tym właściwy sąd lub inny organ państwa wykonania orzeczenia.

§ 2. Zawiadomienie, o którym mowa w § 1, może być przekazane również przy użyciu urządzeń służących do automatycznego przesyłania danych, w sposób umożliwiający stwierdzenie autentyczności przekazanych dokumentów.

Art. 607zg.

Na postanowienie sądu lub prokuratora w sprawie wystąpienia do właściwego sądu lub innego organu państwa wykonania orzeczenia zażalenie nie przysługuje.

Rozdział 65d

Wystąpienie państwa członkowskiego Unii Europejskiej o wykonanie orzeczenia wydanego w celu zapewnienia prawidłowego toku postępowania

Art. 607zh.

§ 1. W razie wystąpienia państwa członkowskiego Unii Europejskiej, zwanego w niniejszym rozdziale „państwem wydania orzeczenia”, o wykonanie orzeczenia wydanego w celu zapewnienia prawidłowego toku postępowania i nakładającego na osobę, przeciwko której w tym państwie prowadzone jest postępowanie karne, obowiązek:

- 1) stawiennictwa przed określonym organem,**
- 2) powstrzymania się od opuszczania miejsca pobytu lub kraju,**
- 3) informowania określonego organu o zmianie miejsca pobytu albo uzyskiwania zgody na taką zmianę,**
- 4) przebywania albo powstrzymania się od przebywania w określonych środowiskach lub miejscach,**
- 5) powstrzymania się od kontaktów z określonymi osobami lub zbliżania się do określonych osób,**
- 6) powstrzymania się od wykonywania czynności służbowych lub zawodu,**
- 7) powstrzymania się od określonej działalności,**
- 8) powstrzymania się od prowadzenia określonego rodzaju pojazdów**

– orzeczenie to podlega wykonaniu przez prokuratora prokuratury rejonowej, na której obszarze działania osoba ta posiada legalne stałe miejsce pobytu.

§ 2. Do orzeczenia, o którym mowa w § 1, lub jego odpisu poświadczonego za zgodność z oryginałem powinno być dołączone zaświadczenie zawierające informacje umożliwiające jego prawidłowe wykonanie.

§ 3. Jeżeli prokurator, do którego zostało skierowane wystąpienie, nie jest właściwy do nadania mu biegu, przekazuje je właściwemu prokuratorowi i zawiadamia o tym właściwy sąd lub inny organ państwa wydania orzeczenia.

§ 4. Na wniosek właściwego sądu lub innego organu państwa wydania orzeczenia prokurator może wyrazić zgodę na wykonanie orzeczenia, o którym mowa w § 1, wydanego wobec osoby określonej w tym paragrafie, nieposiadającej legalnego stałego miejsca pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli w większym stopniu zapewni to prawidłowy tok postępowania.

§ 5. Jeżeli przepisy niniejszego rozdziału nie stanowią inaczej, przy wykonywaniu orzeczeń, o których mowa w § 1, stosuje się przepisy prawa polskiego.

Art. 607zi.

§ 1. Jeżeli państwo wydania orzeczenia nie przekazało wszystkich informacji potrzebnych do podjęcia decyzji w przedmiocie wykonania orzeczenia, prokurator wzywa właściwy sąd lub inny organ państwa wydania orzeczenia do ich uzupełnienia we wskazanym terminie. W razie niedotrzymania terminu postanowienie w przedmiocie wykonania orzeczenia wydaje się w oparciu o posiadane informacje.

§ 2. Jeżeli rodzaj albo sposób wykonania obowiązków są nieznane ustawie, prokurator określa środek lub obowiązek według prawa polskiego, z uwzględnieniem różnic na korzyść osoby, przeciwko której w państwie wydania orzeczenia prowadzone jest postępowanie karne.

Art. 607zj.

§ 1. Postanowienie w przedmiocie wykonania orzeczenia, o którym mowa w art. 607zh § 1, prokurator wydaje w terminie 30 dni od dnia otrzymania orzeczenia wraz z zaświadczeniem.

§ 2. Na postanowienie prokuratora w przedmiocie wykonania orzeczenia, o którym mowa w art. 607zh § 1, przysługuje zażalenie do sądu rejonowego, w okręgu którego osoba, przeciwko której w państwie wydania orzeczenia prowadzone jest postępowanie karne, posiada legalne stałe miejsce pobytu. Sąd rozpoznaje zażalenie na posiedzeniu, w którym ma prawo wziąć udział prokurator, osoba wymieniona w zdaniu pierwszym, jeżeli przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, i jej obrońca, jeżeli się na nie stawi. Jeżeli osoba wymieniona w zdaniu pierwszym nie przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nie posiada obrońcy, prezes sądu właściwego do rozpoznania zażalenia może jej wyznaczyć obrońcę z urzędu.

§ 3. Postępowanie w przedmiocie wykonania orzeczenia powinno zakończyć się prawomocnie w terminie 60 dni od dnia otrzymania orzeczenia wraz z zaświadczeniem.

§ 4. W wypadku gdy termin określony w § 3 nie może być dotrzymany, należy zawiadomić właściwy sąd lub inny organ państwa wydania orzeczenia o przyczynie opóźnienia i podać przewidywany termin wydania orzeczenia.

§ 5. Do wykonania orzeczenia właściwego sądu lub innego organu państwa wydania orzeczenia prokurator przystępuje niezwłocznie.

Art. 607zk.

§ 1. Odmawia się wykonania orzeczenia, o którym mowa w art. 607zh § 1, jeżeli:

- 1) czyn, w związku z którym zastosowano środek zapobiegawczy, nie stanowi przestępstwa według prawa polskiego,
- 2) osoba, przeciwko której w państwie wydania orzeczenia prowadzone jest postępowanie karne, nie przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, chyba że istnieją podstawy do uznania, że na nie powróci.

§ 2. Przepisu § 1 pkt 1 nie stosuje się, jeżeli czyn nie stanowi przestępstwa z powodu braku lub odmiennego uregulowania w prawie polskim odpowiednich opłat, podatków, cel lub zasad obrotu dewizowego.

§ 3. Można odmówić wykonania orzeczenia, o którym mowa w art. 607zh § 1, jeżeli:

- 1) pomimo wezwania przez prokuratora do uzupełnienia informacji we wskazanym terminie do orzeczenia nie dołączono zaświadczenia, o którym mowa w art. 607zh § 2, albo zaświadczenie to jest niekompletne lub w sposób oczywisty niezgodne z treścią orzeczenia,
- 2) przekazane do wykonania orzeczenie dotyczy tego samego czynu tej samej osoby, co do której postępowanie karne zostało prawomocnie zakończone w państwie członkowskim Unii Europejskiej, a osoba ta odbywa karę lub ją odbyła albo kara nie może być wykonana według prawa państwa, w którym zapadł wyrok skazujący,
- 3) według prawa polskiego nastąpiło przedawnienie wykonania kary, a przestępstwo, którego to dotyczy, podlegało jurysdykcji sądów polskich,
- 4) orzeczenie dotyczy przestępstwa, które według prawa polskiego zostało popełnione w całości albo w części na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jak również na polskim statku wodnym lub powietrznym,
- 5) osoba, przeciwko której w państwie wydania orzeczenia prowadzone jest postępowanie karne, z powodu wieku nie ponosi według prawa polskiego odpowiedzialności karnej za czyn będący podstawą wydania orzeczenia,
- 6) osoba, przeciwko której w państwie wydania orzeczenia prowadzone jest postępowanie karne, korzysta z immunitetu, zgodnie z którym niemożliwy jest nadzór nad przestrzeganiem nałożonych obowiązków,
- 7) orzeczenie dotyczy wyłącznie obowiązków innych niż określone w art. 607zh § 1,
- 8) orzeczenie zostało przekazane pomimo niespełnienia warunków przewidzianych w art. 607zh § 4,
- 9) przestępstwo, którego dotyczy orzeczenie, w wypadku jurysdykcji polskich sądów karnych podlegałoby darowaniu na mocy amnestii,
- 10) pomimo niestosowania się osoby, przeciwko której w państwie wydania orzeczenia prowadzone jest postępowanie karne, do wymagań określonych w orzeczeniu nie jest możliwe przekazanie jej z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie europejskiego nakazu aresztowania.

§ 4. W wypadku wskazanym w § 3 pkt 10, gdy przemawiają za tym szczególne względy, prokurator, w uzgodnieniu z właściwym sądem lub innym organem państwa wydania orzeczenia, może orzec o wykonaniu orzeczenia.

§ 5. W wypadkach przewidzianych w § 1 pkt 2 oraz w § 3 pkt 1, 2 i 7 prokurator przed podjęciem decyzji w przedmiocie wykonania orzeczenia informuje o możliwości odmowy wykonania orzeczenia właściwy sąd lub inny organ państwa wydania orzeczenia.

Art. 607zl.

- § 1. W razie otrzymania od właściwego sądu lub innego organu państwa wydania orzeczenia informacji o tym, iż orzeczenie przekazane do wykonania nie podlega dalszemu wykonaniu, prokurator niezwłocznie wydaje postanowienie o zaprzestaniu wykonywania orzeczenia.
- § 2. Jeżeli dalsze wykonywanie orzeczenia nie jest możliwe z przyczyn faktycznych lub prawnych, prokurator niezwłocznie wydaje postanowienie o zaprzestaniu wykonywania orzeczenia i zawiadamia właściwy sąd lub inny organ państwa wydania orzeczenia.
- § 3. W razie otrzymania od właściwego sądu lub innego organu państwa wydania orzeczenia informacji o zmianie obowiązku nałożonego na osobę, przeciwko której w państwie wydania orzeczenia prowadzone jest postępowanie karne, prokurator rozpoznaje sprawę wykonania zmienionego orzeczenia na zasadach określonych w niniejszym rozdziale. Przepisu art. 607zk nie stosuje się, z wyjątkiem § 1 pkt 2 i § 3 pkt 7.

Art. 607zm.

- § 1. O treści postanowienia w przedmiocie wykonania orzeczenia, o którym mowa w art. 607zh § 1, o wniesieniu środka odwoławczego od tego postanowienia, o istotnych orzeczeniach zapadłych w trakcie postępowania, jak również w razie zmiany legalnego stałego miejsca pobytu przez osobę, przeciwko której w państwie wydania orzeczenia prowadzone jest postępowanie karne, zawiadamia się niezwłocznie właściwy sąd lub inny organ państwa wydania orzeczenia.
- § 2. Prokurator zawiadamia niezwłocznie właściwy sąd lub inny organ państwa wydania orzeczenia o wszelkich okolicznościach mających wpływ na jego wykonanie. Zawiadomienie następuje w formie zaświadczenia zawierającego informacje dotyczące osoby określonej w § 1 oraz naruszonego obowiązku.
- § 3. W razie ustania przyczyn, na skutek których obowiązek został zastosowany, lub powstania przyczyn uzasadniających jego uchylenie lub zmianę prokurator może wystąpić do właściwego sądu lub innego organu państwa wydania orzeczenia o jego uchylenie lub zmianę.
- § 4. Zawiadomienia, o których mowa w § 1 i 2 oraz wystąpienie, o którym mowa w § 3, mogą być przekazane również przy użyciu urządzeń służących do automatycznego przesyłania danych, w sposób umożliwiający stwierdzenie autentyczności przekazanych dokumentów.
- § 5. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia, o którym mowa w § 2, mając na uwadze konieczność udostępnienia państwu wykonania orzeczenia wszelkich niezbędnych informacji umożliwiających podjęcie prawidłowej decyzji.

Art. 607zn.

Koszty związane z wykonaniem orzeczenia, o którym mowa w art. 607zh § 1, ponosi Skarb Państwa.>

Art. 613.

[§ 1. Z wyjątkiem wypadków określonych w art. 595 oraz w rozdziałach 62a, 62b, 65a, 65b, 66a-66d, 66f-66i z mającymi siedzibę za granicą organami obcego państwa oraz z osobami wymienionymi w art. 578 oraz w art. 579, sądy i prokuratorzy każdorazowo porozumiewają się, w tym przy doręczaniu pism procesowych, za pośrednictwem Ministra Sprawiedliwości, a ten w razie potrzeby przez ministra właściwego do spraw zagranicznych.]

<§ 1. Z wyjątkiem wypadków określonych w art. 595 i w art. 592–592f oraz w rozdziałach 62a, 62b, 65a–65d, 66a–66d, 66f–66i z mającymi siedzibę za granicą organami obcego państwa oraz z osobami wymienionymi w art. 578 oraz w art. 579 sądy i prokuratorzy każdorazowo porozumiewają się, w tym przy doręczaniu pism procesowych, za pośrednictwem Ministra Sprawiedliwości, a ten w razie potrzeby za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych.>

§ 2. Z urzędami konsularnymi obcego państwa w Rzeczypospolitej Polskiej sądy i prokuratorzy, w wypadkach określonych przez Ministra Sprawiedliwości, mogą porozumiewać się bezpośrednio.